

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรมมีผลกระทบไปทั่วโลกอย่างรวดเร็ว บุคคลในแต่ละประเทศต้องเดินทางไปติดต่อพบปะ เพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจร่วมกันมากขึ้น ภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการสื่อสารความรู้สึคนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกัน ในการศึกษาหาข้อมูลความรู้และถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ แก่กัน ในด้านเศรษฐกิจและภาษาอังกฤษมีความจำเป็นยิ่งขึ้นในการเจรจาต่อรองทางการค้าและใช้ในการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการรู้ภาษาอังกฤษ จะช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติไทยและชนชาติอื่น เพราะมีความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม คนไทยมีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลก (กรมวิชาการ 2544 ก: 1) ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษยังเห็นได้จากการที่องค์การสหประชาชาติได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งในภาษากลาง 5 ภาษาของโลกที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อความเข้าใจ ถ่ายทอดความคิด วัฒนธรรม และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่าง คนต่างชาติ ต่างภาษาจากทั่วทุกภูมิภาคของโลก นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต รวมทั้งข้อมูลในเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น จึงเป็นที่ยอมรับกันว่าการเรียนภาษาอังกฤษมิใช่เพียงภาษาที่ใช้พูดกับผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาเท่านั้น แต่ยังเป็นกุญแจที่จะนำไปสู่โลกกว้าง สามารถเข้าถึงวิทยาการใหม่ ๆ ได้ทราบความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั่วโลก

สำหรับประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษจึงกำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ กรมวิชาการ (2544 ข: 5-6) อธิบายเกี่ยวกับความเป็นมาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยว่า เกิดขึ้นตั้งแต่พุทธศักราช 2523 กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งให้เพิ่มวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ได้เลือกเรียนโดยบรรจุวิชาภาษาอังกฤษให้อยู่ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษตาม

ความสามารถและความสนใจของคน ต่อมากระทรวงศึกษาธิการ ได้ปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2544 โดยจัดให้ภาษาอังกฤษอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มุ่งให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง

แต่อย่างไรก็ตาม สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมา พบว่าระดับความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษแต่ละทักษะมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เกิดจากสาเหตุที่นักเรียนขาดความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่สามารถสื่อสารหรือสื่อความหมายได้ อีกสาเหตุหนึ่งคือครูขาดเทคนิคการสอนที่เหมาะสมและน่าสนใจ กล่าวคือครูยังใช้เทคนิคการสอนแบบเดิมซึ่งยึดตัวครูเป็นศูนย์กลาง กรมวิชาการ (2539 ก: 18) การเรียนการสอนภาษาอังกฤษแต่เดิมนักเรียนจะได้รับการสอนภาษาอังกฤษตามหัวข้อที่ครูกำหนด นักเรียนท่องจำคำศัพท์ และโครงสร้างภาษาแยกจากกัน จากนั้นต้องทำแบบฝึกหัดซึ่งนักเรียนมักทำผิดพลาดเพราะไม่เข้าใจและไม่เห็นประโยชน์ จึงเกิดความท้อถอยในการเรียนภาษาอังกฤษ ส่วนครูหมัดกำลังใจเมื่อเห็นนักเรียนไม่เกิดการเรียนรู้ ในสภาพความเป็นจริงการพัฒนาความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ต้องเน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ (Student – centered Learning) และมีจุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นในการเรียนการสอนตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ครูจะต้องคำนึงถึงนักเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญ คือต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและเลือกกระบวนการสอนให้เหมาะสมกับวัย ระดับความสามารถ และความต้องการของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าและความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ และกิจกรรมเพื่อการสื่อสารช่วยให้การเรียนภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ ตลอดจนกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร เปิดโอกาสให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นและครูผู้สอน และส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศที่สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาของผู้อื่น (Littlewood 1995: 17-18 อ้างถึงใน โนรี บุญยะศิลป์ 2549: 2-3)

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้น สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรคือการจัดห้องเรียนภาษายังไม่เหมาะสม กล่าวคือนักเรียนนั่งเป็นแถวหันหน้าเข้าหาครูแล้วนั่งฟังครูหรืออธิบายหรือทำงานไปเงียบ ๆ ขาดความเชื่อมั่นในการแสดงออก ขาดทักษะในการทำงานกลุ่ม อันนำไปสู่ความเบื่อหน่ายต่อการเรียน และมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ (ขวัญตา อาจมนตรี 2544: 4) ตามหลักจิตวิทยาทางภาษาเห็นว่า การเรียนภาษาที่ได้ผลคือการเรียนด้วยความสนุก จึงควรให้นักเรียนเรียนเป็นกลุ่มมีอิสระจากครูและได้มีส่วนร่วมในการเรียน แต่ปัจจุบันพบว่าการจัดบรรยากาศในห้องเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่

บรรพผลตามที่ต้องการเท่าที่ควรจัดกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 มาตรา 22 ที่กล่าวไว้ว่าการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2544 ก: 13-14) ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ได้กำหนดไว้ในคุณภาพของนักเรียนว่าเป็นสาระที่ส่งเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาให้นักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และมีความคาดหวังว่าเมื่อนักเรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา นักเรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปรวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กรมวิชาการ 2544 ก: 2-3)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น การให้ความสนใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ในระดับชั้นประถมศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างรากฐานที่ดีทางด้านความรู้และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ รวมถึงการมีเจตคติที่ดีให้นักเรียนไทย โดยมีเป้าหมายหลักคือปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนไปพร้อม ๆ กัน สามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันอย่างแท้จริง (แรมสมร อยู่สถาพร 2541: 7) วิธีการหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษคือนำรูปแบบการเรียนการสอนมาปรับใช้ให้ตรงตามความต้องการของนักเรียน ซึ่งรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมมือกันทำกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกัน เป็นเทคนิคการเรียนการสอนที่ใช้กันอย่างกว้างขวางในประเทศต่าง ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ออสเตรเลีย นอร์เวย์ และอิสราเอล วิธีการนี้น่าจะเป็นนวัตกรรมที่ช่วยสร้างความหลากหลายในการเรียนการสอนในห้องเรียนให้แก่นักเรียน

การเรียนการสอนด้วยความร่วมมือสามารถสร้างแรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนดังที่ ทิพย์รัตน์ ลิ้มพะสุด (2534) ได้ศึกษาพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติในการเรียน ถ้านักเรียนสามารถพัฒนาการเรียนได้ดีขึ้น ก็จะมีเจตคติดีต่อวิชาที่เรียน รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นรูปแบบเทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียน เรียนรู้แบบร่วมมือ โดยบูรณาการการอ่านกับการเขียนเข้าด้วยกัน โดยเริ่มจากการอ่านเพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ และจากการอ่านจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะในการเขียน เทคนิค CIRCได้รับการ

พัฒนาในสหรัฐอเมริกา และมีการนำไปใช้ และประสบความสำเร็จในหลายประเทศ ผู้วิจัยจึงต้องการนำมาทดลองใช้สอนภาษาอังกฤษกับนักเรียนไทย โดยอาศัยหลักสำคัญของเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้ ที่ให้สมาชิกในกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้อย่างจริงจังกันทุกคน มีการยอมรับกันและกัน และมีเป้าหมายความสำเร็จเดียวกัน ทั้งนี้ครูต้องดำเนินการสอนความรู้และฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ก่อนให้ฝึกปฏิบัติกับเพื่อนในกลุ่ม สิ่งที่สำคัญสำหรับรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค CIRC ต้องเลือกบทอ่านที่ประกอบด้วยโครงสร้างและเนื้อหาทางด้านภาษาที่นักเรียนมีความรู้และเข้าใจอยู่บ้าง และสามารถนำไปใช้ได้ บทอ่านต้องมีเนื้อหาสาระที่เหมาะสมกับวัยและระดับชั้น มีความหมาย มีคุณค่าที่จะช่วยให้เกิดความรู้และทักษะการอ่าน และสามารถนำไปสู่การฝึกทักษะการเขียนตามวัตถุประสงค์ได้ (วัชราน เล่าเรียนดี 2541: 17) จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่าการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC น่าจะเป็นการสอนที่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ทางภาษาเพิ่มความเข้าใจในการอ่าน รวมทั้งความสามารถในการเขียนของนักเรียนได้ ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถภาษาอังกฤษได้เต็มตามศักยภาพของแต่ละคน ทั้งยังเป็นวิธีการสอนที่สอดคล้องกับนโยบายทางการศึกษาในปัจจุบันที่มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียน รู้จักเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข รับรู้ความสามารถของตนเองและรับรู้ความสามารถของผู้อื่น (วิชัย วงษ์ใหญ่ 2540: 13)

จากปัญหาที่กล่าวมา ผู้วิจัยเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 2 สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนหอแซฟอุปถัมภ์ ซึ่งนักเรียนมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ มีผลการเรียนคิดเป็นร้อยละ 54.76 (ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนหอแซฟอุปถัมภ์ 2549: 8) ขาดทักษะภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการอ่านและการเขียน นักเรียนบางคนไม่สามารถอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายจากเรื่องที่อ่านได้ และนักเรียนจำนวนมากขาดทักษะในการเขียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหอแซฟอุปถัมภ์ สภามหาวิทยาลัยนครปฐม เพื่อช่วยพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการอ่านและเขียนของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสำหรับสอนด้วยเทคนิค CIRC กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

3. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค CIRC ระหว่างก่อนกับหลังเรียน
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

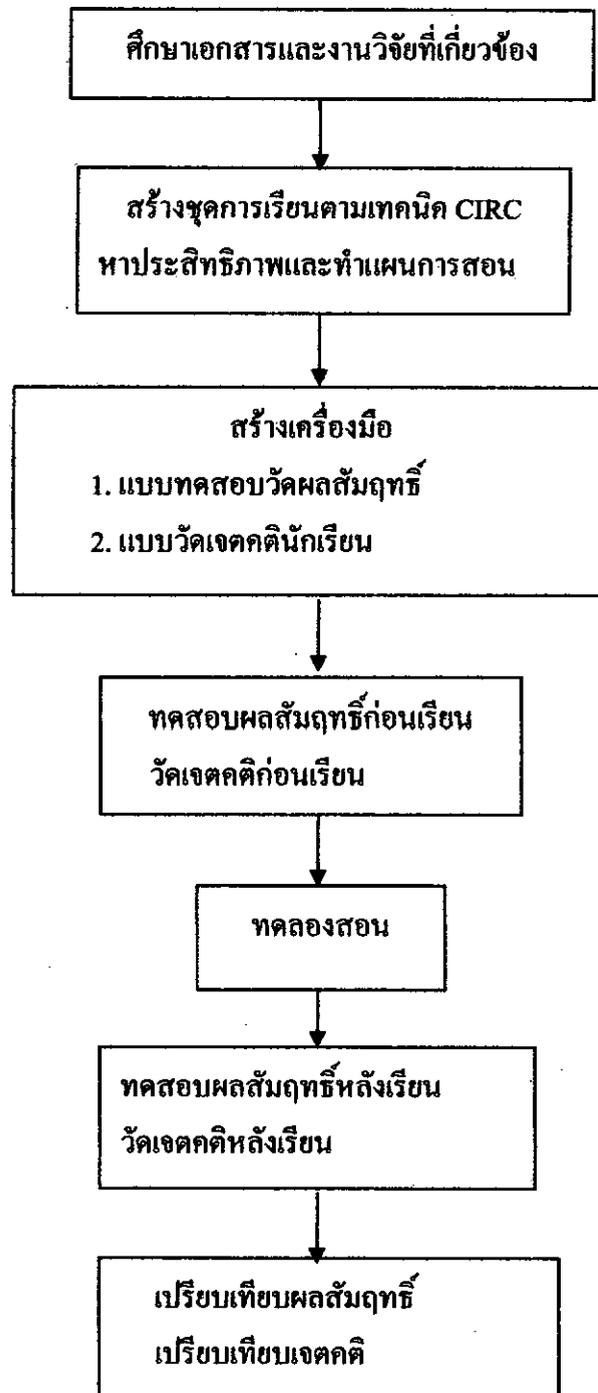
สมมติฐานการวิจัย

1. ชุดการเรียนรู้การสอนด้วยเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค CIRC สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค CIRC มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค CIRC มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการพัฒนาชุดการเรียนรู้ที่สอนด้วยเทคนิค CIRC หรือเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการ การอ่านและเขียน สำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นเทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันแบบหนึ่ง ที่ออกแบบเพื่อใช้ในการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะ โดยนักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่านและเขียนเป็นกลุ่ม หลังจากการสอนของครูทุกครั้ง ดังนั้นในการสอนรูปแบบเทคนิค CIRC ครูจัดโอกาสให้นักเรียนได้ ร่วมกันตั้งคำถาม ให้นิยามความหมายและร่วมกันสรุปความรู้ ซึ่งถ้าครูดำเนินการสอนด้วยวิธีดังกล่าวอย่างต่อเนื่องก็น่าจะพัฒนาผลสัมฤทธิ์และเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้

เมื่อสร้างชุดการเรียนรู้ตามเทคนิค CIRC แล้วจะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามเทคนิค CIRC โดยมีกรอบขั้นตอนการวิจัยตามแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนขอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน จังหวัดนครปฐม 5 ห้องเรียน จำนวน 200 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนขอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จาก 5 ห้องเรียนสุ่มมา 2 ห้องเรียน แล้วจับฉลากกำหนดให้ห้องเรียนหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม และอีกห้องเรียนหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง โดยกลุ่มทดลองนำผลการทดสอบก่อนเรียนมาเป็นเกณฑ์ในการจัดกลุ่ม คือ นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า 60 คะแนนจัดอยู่ในกลุ่มต่ำ และนักเรียนที่ได้คะแนน 60-100 คะแนนจัดอยู่ในกลุ่มสูง แล้วกำหนดให้นักเรียนจับคู่กันระหว่างนักเรียนในกลุ่มสูงกับนักเรียนในกลุ่มต่ำ จำนวน 3 คู่จัดเป็น 1 กลุ่ม ในแต่ละกลุ่มมีสมาชิก 6 คน แต่เนื่องจากมีนักเรียนเหลือ 4 คนจึงจัดเข้าไปรวมในกลุ่มๆ ละ 2 คน เป็น 8 คน และที่เหลือ 4 กลุ่มมีนักเรียนกลุ่มละ 6 คน สอนด้วยเทคนิค CIRC ส่วนกลุ่มควบคุมใช้การสอนแบบปกติ
3. ระยะเวลาในการทดลองที่สอนด้วยเทคนิค CIRC และการสอนแบบปกติอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 20 คาบ ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผน แผนละ 5 คาบ

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนที่สอนด้วยเทคนิค CIRC และการสอนแบบปกติ

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนด้วยเทคนิค CIRC และการสอนแบบปกติ
2. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดการเรียน หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นสื่อประสมที่เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยบูรณาการการอ่านและการเขียนเข้าด้วยกัน การใช้ชุดการเรียน เน้นให้ทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันของนักเรียน ในกลุ่มที่จัด โดยคณะกรรมการในการเรียนรู้
2. การสอนด้วยเทคนิค CIRC หมายถึง การเรียนการสอนด้วยวิธีการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียน ซึ่งมีขั้นตอนการสอนโดยครูเริ่มสอนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน และหลังจากนั้นให้นักเรียนทำกิจกรรมเน้นฝึกทักษะอ่านและเขียน

3. การสอนแบบปกติ หมายถึง การเรียนการสอนที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher-centered Approach) เน้นการบรรยาย อธิบายเนื้อหา ครูจะเป็นผู้ถ่ายทอดเนื้อหาไปยังนักเรียน มุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระ เพื่อให้ได้ความรู้มากที่สุด รวมทั้งอาจมีการให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนตามคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของฝ่ายการศึกษาอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

4. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนหอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน จังหวัดนครปฐม

5. ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ หมายถึง เกณฑ์ที่กำหนดเพื่อใช้วัดประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ดังนี้

80 ตัวแรกหมายถึง ผลรวมเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน โดยคิดค่าร้อยละ 80

80 ตัวหลังหมายถึง ผลรวมเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังใช้ชุดการเรียนรู้ โดยคิดค่าร้อยละ 80

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

7. เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกในการยอมรับ คัดค้าน เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ตลอดจนการชอบหรือไม่ชอบของนักเรียน ที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากการใช้แบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ชุดการเรียนรู้ประกอบการสอนตามเทคนิค CIRC วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค CIRC
3. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ